

מסכת ידים

פרק ד משנה ג

בּוּ בַיּוֹם אָמָרוּ, עַמּוֹן וְמוֹאָב, מַה הֵן בְשִׁבְיעִית. גִּזְרָה רַبִּי טְרָפּוֹן, מֶעֱשֵׂר עֲנֵי. וְגִזְרָה רַבִּי אַלְעָזֵר בֶּן עַזְרִיה, מֶעֱשֵׂר שְׁנֵי. אָמָר רַבִּי יַשְׁמָעָל, אַלְעָזֵר בֶּן עַזְרִיה, עַלְיוֹן רָאֵיה לְלִימָד, שְׁאָפָה מִחְמִיר, שְׁכָל הַמִּחְמִיר, עַלְיוֹן רָאֵיה לְלִימָד. אָמָר לוּ רַבִּי אַלְעָזֵר בֶּן עַזְרִיה, יַשְׁמָעָל אָחִי, אָנָי לֹא שְׁגִיתִי מִסְדָּר הַשְׁנִים, טְרָפּוֹן אָחִי שָׁנָה, וְעַלְיוֹן רָאֵיה לְלִימָד. הַשִּׁיבָה רַבִּי טְרָפּוֹן, מִצְרִים חַוֵּץ לְאָרֶץ, עַמּוֹן וְמוֹאָב חַוֵּץ לְאָרֶץ, מַה מִצְרִים מֶעֱשֵׂר עֲנֵי בְשִׁבְיעִית, אָף עַמּוֹן וְמוֹאָב מֶעֱשֵׂר עֲנֵי בְשִׁבְיעִית. הַשִּׁיבָה רַבִּי אַלְעָזֵר בֶּן עַזְרִיה, בְּבֵל חַוֵּץ לְאָרֶץ, עַמּוֹן וְמוֹאָב חַוֵּץ לְאָרֶץ, מַה בְּבֵל מֶעֱשֵׂר שְׁנֵי בְשִׁבְיעִית, אָף עַמּוֹן וְמוֹאָב מֶעֱשֵׂר שְׁנֵי בְשִׁבְיעִית. אָמָר רַבִּי טְרָפּוֹן, מִצְרִים שְׁהִיא קְרוּבָה, עַשְׂשָׂוֶה מֶעֱשֵׂר עֲנֵי, שְׁיִהְיוּ עֲנֵי יִשְׂרָאֵל גְּסֻמָּכִים עַלְיהָ בְשִׁבְיעִית, אָף עַמּוֹן וְמוֹאָב, שְׁהֵם קְרוּבִים, נְעִשִּׁים מֶעֱשֵׂר עֲנֵי, שְׁיִהְיוּ עֲנֵי

ישריאל נסמכים עליהם בשביעית. אמר לו רבי אלעזר בנו עזיריה, הרי אתה כמהן ממן, ואין אתה אלא כמפסיד נפשות. קובע אתה את השמים מלhortיד טל ומטר, שגא אמר (מלachi ג), כי קבע אדם אלהים כי אתה קבעים אני ואמרם באה קבענו הצעיר והתרומה. אמר רבי יהושע, בריני כמשיב על טרפון אחיך, אבל לא לענן דבריו. מקרים מעשה חדש, ובבל מעשה ישן, והנדו ש לפנינו מעשה חדש מעשה חדש מעשה זקנים, ובבל מעשה נבאים, והנדו שלפנינו מעשה זקנים. ידוע מעשה זקנים ממעשה זקנים, ועל ידוע מעשה חדש ממעשה ישן. מקרים מעשה זקנים, ובבל מעשה נבאים, והנדו שלפנינו מעשה זקנים. ידוע מעשה זקנים ממעשה נבאים. גמנו וגמרו, עמן ומו庵 מעשרין מעשר עני בשביעית. וכשבא רבי יוסף בנו דרמסקיית אצל רבי אליעזר בלבד, אמר לו, מה חדש היה לכם בבית הארץ היום. אמר לו, גמנו וגמרו, עמן ומו庵 מעשרים מעשר עני בשביעית. בכה רבי אליעזר ואמר, סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם (תהלים כה). צא ואמר להם, אל תחשו למיניכם. מקובל אני מרבו יוחנו בון זפאי, ששמע מרבו, ורבו מרבו עד הלאה למשה מסיני, שעמן ומו庵 מעשרין מעשר עני בשביעית:

